

Regionální informační centrum Šluknov
Regionales Informationszentrum Šluknov

- Zámecká 642, 407 77 Šluknov
- Tel./Fax: 412 332 711
- E-mail: ic@mesto-sluknov.cz
- www.mesto-sluknov.cz

Tento projekt je spolufinancován Evropskou unií.
Dieses Projekt wurde aus den Mitteln der Europäische Union gefördert.

Město Šluknov

Schluckenau

■ **Javorová brána** - u č. p. 63 v Rožanech. Jedinečný případ srůstu dvou javorů mlč se společnou korunou. Původ je spíše umělý. Stáří je asi 125 let. V roce 1997 byla vyhlášena ochrana „brány“ v podobě Památného stromu.

■ **Ahorntor** - vor dem Haus Nr. 63 in Rožany (Rosenhain). Eine einmalige Erscheinung, wo zwei Ahorne in eine gemeinsame Krone zusammengewachsen sind. Der Ursprung ist eher künstlich entstanden. Das Alter wird auf 125 Jahre abgeschätzt. Im Jahr 1997 wurde ein Schutz des „Tores“ in der Form eines sehenswürdigen Baumes verkündigt.

■ **Arboretum** - nejsevernější arboretum v České republice se skládá ze 2 částí - jedna je ve Šluknově, druhá v Kunraticích. Vzniklo pro potřeby výuky odborných předmětů na lesnické škole v roce 1958.

V obou arboretech je cca 200 druhů dřevin - cca 3000 jedinců. Nejhojněji jsou zastoupeny rody jedle, borovice, smrk, jalovec aj. Věk nejstarších jedinců je přibližně 40 let.

■ **Arboretum** - das nördlichste Arboretum in der Tschechischen Republik. Es besteht aus zwei Teilen - der erste in Šluknov und der zweite in Kunratice (Kunnersdorf). Das Arboretum wurde im Jahr 1958 für den Bedarf einer Fachausbildung an der Forstschule gegründet.

In beiden Arboreten befinden sich gesamt ca. 200 Gehölzarten - ca. 3000 Einzelne. Häufigsten sind hier Arten von Tannen, Kiefern, Fichten, Wacholder u.a. vertreten. Das Alter der ältesten Bäume ist etwa 40 Jahre.

■ **Lidová architektura** - typická pro nejsevernější Čechy a oblast Horní Lužice v Sasku. Originalita tohoto zdejšího lidového stavitelství spočívá v setkání roubeného domu usedlých Slovanů s hrázděnou stavbou kolonistů. Konfrontací těchto dvou způsobů stavby vzniklo stavení s tzv. podstávkou. Ta představovala opěrný systém na způsob arkád obepínající roubenou světnici a zároveň nesoucí tíhu střechy nebo patra, často hrázděného. Za pozornost stojí ornamentální břidlicové obklady horního patra, které sloužily zároveň jako ochrana před povětrnostními vlivy.

■ **Volksarchitektur** - charakteristisch für Nordböhmen und die Oberlausitz in Sachsen. Die Originalität des hiesigen Bauwesens liegt in der Begegnung eines Holzzimmerungshauses der niedergelassenen Slawen mit dem Fachwerkbau der Kolonisten. Als Konfrontation von diesen zwei Bauarten entstanden die so genannten Umgebinderhäuser. Diese stellen den Strebewerk auf einer Arkadenart dar, der die Blockstube umspannt und zugleich die Last des Daches und des Obergeschosses, oft ein Fachwerkbau, trägt.

■ Barokní sochy

- sv. Josef (ul. Dvořákova)
- sv. Antonín (ul. T. G. Masaryka)
- sv. Jan Křtitel (silnice na Rožany)
- sv. Antonín (ul. Dr. E. Beneše)
- Bolestivý Kristus (ul. Budišínská)
- Madona s Ježíškem (ul. Dr. M. Horákové)
- ECCE HOMO stojícího Krista (ul. Dr. E. Beneše)
- sv. Jan Nepomucký (u fary u kostela sv. Václava)
- sv. Jeroným /František (ul. Sv. Čecha)
- sv. Václav (u fary ve Šluknově)
- Výklenková kaplička se sochou Piety (ul. Budišínská)
- Nápisná deska na dvorní stěně domu č.p. 371 (nám. Míru)

■ Barockstatuen

- Hl. Josef (A. Dvořák - Straře)
- Hl. Anton (T. G. Masaryk - Straře)
- Hl. Johannes der Täufer (Straře nach Rožany)
- Hl. Anton (Dr. E. Beneše - Straře)
- Schmerzhafter Christus (Bautzener/Budyschin - Straře)
- Madonna mit dem Christkind (Dr. M. Horáková - Straře)
- ECCE HOMO des stehenden Christus (Dr. E. Beneš - Straře)
- Hl. Johann von Nepomuk (beim Pfarrhaus bei der St. Wenzelskirche)
- Hl. Jeronimus / František (Svatopluka Čecha - Straře)
- Hl. Wenzel (beim Pfarrhaus in Šluknov)
- Kleine Nischenkapelle mit der Pietastatue (Bautzener Straře)
- Anschriftstafel an der Hofwand des Hauses Nr. 371 (Marktplatz)

■ Významní rodáci

- Dominik Josef Kindermann (1739-1817) *význačný barokní malíř maloval zejména oltářní obrazy*
- Bedřich Egermann (1777-1864) *vynálezce rubínového skla působil zejména v Novém Boru*

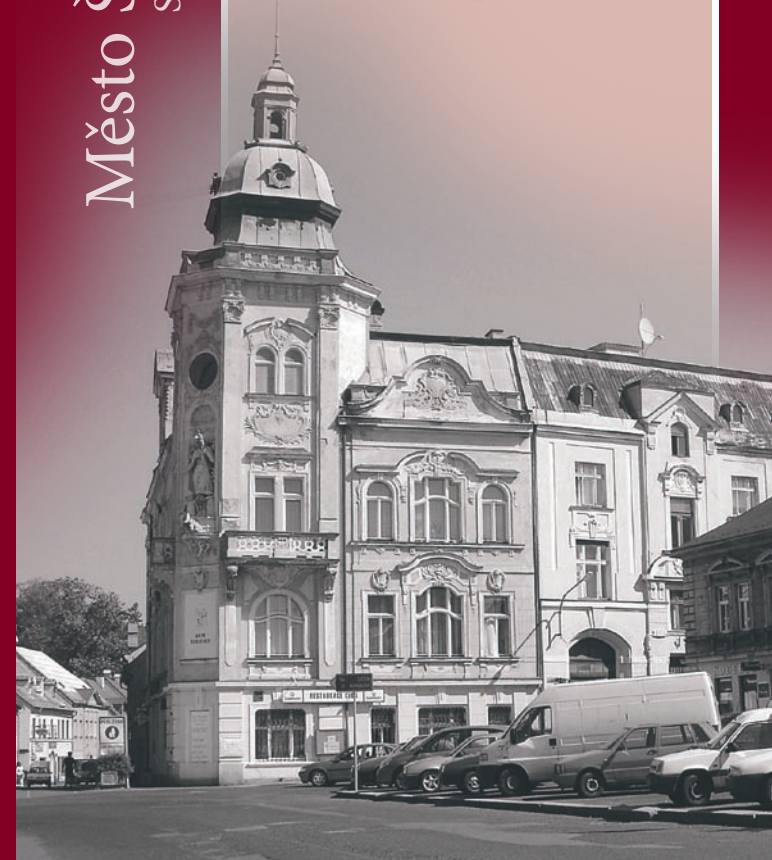
■ Bedeutungswerte Persönlichkeiten

- Dominik Josef Kindermann (1739-1817) *bedeutender Barockmaler er malte vorwiegend Altarbilder*
- Bedřich/Friedrich Egermann (1777-1864) *Erfinder des Rubinglases war vorwiegend in Nový Bor tätig*

Město Šluknov

Schluckenau

Krok za krokem...
Schritt für Schritt...

Základní údaje / Grunddaten

Město Šluknov je nejseverněji položeným městem České republiky, po kterém je rovněž pojmenován Šluknovský výběžek. Město leží uprostřed Šluknovské kotliny v nadmořské výšce 350 m n. m. při silnici Rumburk / Dolní Poustevna. Šluknov, zahrnující městské části s pohádkovými názvy Království, Císařský, Nové Hrabčcí, Rožany a Kunratice, má cca 5500 obyvatel a je součástí Mikroregionu SEVER, který vznikl v roce 2000 jako dobrovolný svazek obcí, jehož hlavním cílem je otevřít jej turistické veřejnosti a zvýšit tak návštěvnost tohoto malebného koutu České republiky.

Schluckenau ist eine kleine Stadt (gegen 6000 Einwohner), die so ungefähr inmitten des gleichnamigen Zipfels in Norden der Tschechischen Republik liegt. Die hiesige Landschaft bildet vorwiegend ein leichtes Hügelland, die umliegenden Berge erreichen die Seehöhe zwischen 400 bis 500 Meter. Ein Bestandteil der Gemeinde Šluknov sind auch die umliegenden Orte Království

(Königswalde), Císařský (Kaiserswalde), Rožany (Rosenhain), Nové Hrabčcí (Neugrafenwalde) und Kunratice (Kunnersdorf). Šluknov ist in die Mikroregion SEVER eingegliedert. Diese ist im Jahr 2000 als freiwilliges Gemeindebündnis entstanden und dessen Hauptziel liegt in seiner Erschließung für die touristische Öffentlichkeit und Erhöhung der Besucherzahl dieser malerischen Ecke der Tschechischen Republik.

Historie / Geschichte

První zmínky o Šluknovu pocházejí ze 13. století. První písemný doklad potvrzující existenci Šluknova nacházíme již roku 1281. Prvními majiteli Šluknovského panství byli Berkové z Dubé. Na žádost Hynka Berky byl Šluknov v roce 1359 povýšen na město. Dalšími majiteli Šluknovského panství byli Šlejnicové, Mansfeldové, Dittrichštejnové, Harrachové a posledním majitelem byl Ervín Leopold Nostic - Rieneck. Po 2. světové válce bylo panství jako německý majetek zkonfiskováno a vlastníkem se stalo město Šluknov.

Ve městě se rozvíjelo zemědělství, řemesla, tkalcovství, pivovnictví i chov dobytka. Od 15. století - pokusy o těžbu zlata, stříbra, mědi a uhlí. V 16. století byl Šluknov významným hospodářským, kulturním a správním centrem západní části Šluknovského výběžku. Největší ránu rozmachu města zasadil požár Šluknova v roce 1838, z jehož následků se město nevzpamatovalo. Kromě požárů postihovaly město i morové rány (ta nejhorší v roce 1632) i světové války. Významným centrem Šluknovského výběžku je město Šluknov i v současnosti.

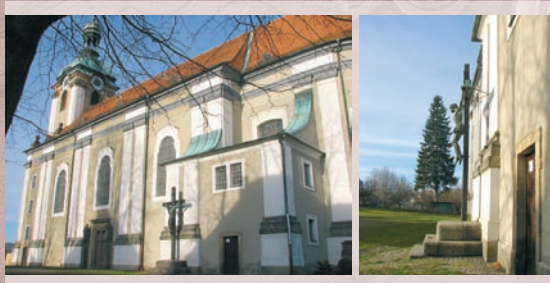
Die ersten Erwähnungen über Šluknov stammen aus dem 13. Jahrhundert. Schriftliche Ersteintragungen, welche die Existenz von Šluknov bestätigen, findet man schon im Jahr 1281. Zwischen den ersten herrschten auf der Schluckenauer Herrschaft die Berka von Dauba. Šluknov wurde durch Antrag von Hynek Berka im Jahr 1359 zur Stadt erhoben. Die Herrschaft

Šluknov gehörte mit der Zeit den Berka von Dauba, Herren von Schleinitz, Mansfeld, Dittrichstein, Harrach, bis zum Ervin Leopold Nostiz - Rieneck. In dieser Gegend hat sich vorwiegend die Landwirtschaft, Viehzucht und die Weberei entwickelt. Den größten Schlag versetzte dem Stadtaufschwung ein Brand im Jahr 1838, aus deren Wunden sich Šluknov nie erholt hat. Außer der mehreren Feuer befielen die Stadt auch Pestseuchen - die aller schlimmste war im Jahr 1632, als hier nur 8 Ehepaare geblieben sind. Ab 15. Jahrhundert kam es zu Versuchen mit Gold-, Silber-, Kupfer- und Kohlenbergbau. Im 16. Jahrhundert war Šluknov ein bedeutendes wirtschaftliches, kulturelles und Verwaltungszentrum des Westteils vom Schluckenauer Zipfel. Heute ist der historische Stadtkern von Šluknov zur Denkmalschutzzone geworden.

Památky / Denkmäler

■ **Kostel sv. Václava** - barokní kostel z let 1711-14 postavil Zachariáš Hoffmann z Lipové, zřejmě podle plánů dvorního architekta J. L. Von Hilddebrandta, na místě dřívějšího hřbitovního kostela s hrobkou Šlejniců a Mansfeldů. Věž byla přistavěna až v letech 1715-22. Uvnitř kostela je uložen sarkofág z roku 1548 patřící Arnoštovi ze Šlejnic - tehdejšímu majiteli Šluknovského panství. Hlavní oltářní obraz je od Schmidta z Kremse. U ohradní zdi je řada empírových náhrobků. Vlastní chrám je vyzdoben dřevořezbami a sochami českých světců. Kostel byl znovu vysvěcen po rekonstrukci v roce 1993.

■ **Kirche des hl. Wenzel** - Barockkirche aus den Jahren 1711-1714, ist ein Werk des Zacharias Hoffmann aus Lipová (Hainspach), erbaut an der Stelle der ehemaligen Friedhofkirche mit der Gruft der Schleinitz und Mansfeld. Der Turm wurde in den Jahren 1715-1722 aufgebaut. Innen der Kirche ist der Sarkophag des Ernst von Schleinitz - damaliges Besitzers der Herrschaft Šluknov aus dem Jahr 1548 - abgelegt. Das Hauptaltarbild ist von Schmidt aus Kreams. An der Umfriedung steht eine Reihe von Empiregrabmäler. Die eigentliche Kirche ist mit Holzschnitzerei und Statuen der böhmischen Heiligen verziert. Die Kirche wurde nach einer aufwändigen Rekonstruktion im Jahr 1993 neu eingeweiht.

■ **Zámek** - renesanční stavbu s krásným parkem bohatým na vzácné dřeviny dal postavit na místo dřívější dřevěné tvrže Arnošt ze Šlejnic ve 2. polovině 16. století. V dubnu 1986 zámek vyhořel a v současné době prochází kompletní rekonstrukcí. 5. 7. 2006 byl opět otevřen veřejnosti. Nachází se zde již zrekonstruované prostory regionálního informačního centra, veřejný internet, cukrárna, prostory pro potřeby města Šluknova, společenské prostory, obřadní síň, vzdělávací a školící centrum, místnosti s dobovou interiérovou výzdobou, nájemní prostory, rekonstruují se muzejní prostory a byt správce zámku. Po dokončení úprav objektu zámku bude upraven a celkově revitalizován i přilehlý zámecký park.

■ **Schloss** - diesen Renaissancebau mit der wunderschönen Parkanlage, reich durch wertvolle Gehölze, ließ an der Stelle der ehemaligen Holzfestung Ernst von Schleinitz in der zweiten Hälfte des 16. Jahrhunderts erbauen. Im April 1986 ist das Schloss niedergebrannt und derzeit läuft die Rekonstruktion durch. Am 5. Juli 2006 wurde das Schloss für die Öffentlichkeit wieder eröffnet. Es befinden sich schon hier die renovierten Räumlichkeiten des regionalen Infocenter, öffentlicher Internet, Konditorie, Räume für den Bedarf der Stadt Schluckenau,

Gesellschaftsräume, Trauzimmer, Bildungs- und Schulungszentrum, Räume für eine Zeitinnenausstattung, Mieträumlichkeiten, weiter verlaufen die Renovierungsarbeiten an den Räumlichkeiten für das Museum und die Wohnung des Schloßverwalters. Nach dem Renivierungsabschluss des Bauwerks kommt es auch noch zur Gestaltung und einer Gesamtrevitalisierung des anliegenden Schloßparks.

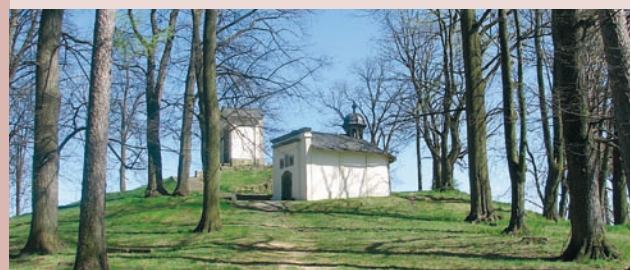
■ **Sloup Nejsvětější trojice** - barokní sousoší z let 1751-2 je dílem rodáka z České Kamenice Josefa Kleina, který působil jako dvorní sochař v Praze. Sloup byl vysekán z pískovce, je vysoký 8,8 m, se sochami tří patronů v mírně nadživotní velikosti - sv. Václava, sv. Floriána a sv. Jana Nepomuckého. **Statue der Allerheiligsten Dreifaltigkeit** - Barockstatuengruppe aus den Jahren 1751-1752 ist ein Werk des Hofbildhauers aus Prag, Josef Klein. Die Säule wurde aus einem 8,8 m hohen Sandstein mit den Statuen von drei Namensheiligen in einer leicht Überlebensgröße des hl. Wenzel, hl. Florian und hl. Johann von Nepomuk gefertigt. Nach einer kompletten Wiederherstellung in den Jahren 1997-1998 wurde der Marktbrunnen auf seine ursprüngliche Stelle auf dem Markt verlegt. Ab 1988 ist die Statuengruppe im Zentralen Verzeichnis der unbeweglichen Kulturdenkmäler eingetragen.

■ **Barokní kašna** - kamenná empírová kašna je datována r. 1794 a její autor není znám. Kašna je sestavena z dvoustupňového oválného žulového schodiště a masivní žulové mísy z jednoho kusu kamene, v níž je pískovcový obelisk se dvěma chrličí. Po celkové rekonstrukci v letech 1997-8 byla kašna přesunuta na původní město na náměstí. Od roku 1988 je zapsána v Ústředním seznamu nemovitých kulturních památek. **Barockbrunnen** - dieser Empiresteinbrunnen stammt aus dem Jahr 1794 und ist durch einen unbekanntem Autor entstanden. Der Marktbrunnen wurde aus zweistufigen ovalförmigen Granitstufen und einer massiven Granitschüssel aus

einem Steinblock gefertigt. Im Brunnen befindet sich ein Sandsteinobelisk mit zwei Wasserspeicher. Eine gesamte Rekonstruktion wurde in den Jahren 1997-1998 durchgeführt. Ab 1988 ist der Steinbrunnen im Zentralen Verzeichnis der unbeweglichen Kulturdenkmäler eingetragen.

■ **Dům kultury** - secesní budova, dřívější sídlo spořitelny a pobočky banky. Budova byla postavena na místě nejstarší restaurace a hotelu „U Jelena“. Objekt má fasády bohatě členěné neobarokními štukovými architektonickými články s osmibokou třípatrovou věží tvořící dominantu náměstí. Interiéry jsou navrženy v duchu geometrické secese s dochovanými prvky (dveře, zábradlí, vitráže,...). **Kulturhaus** - ein Jugendstilgebäude, früherer Sitz der Sparkasse und der Bankweigstelle. Das Gebäude wurde an der Stelle der einst ältesten Gaststätte und Hotel „Zum Hirsche“ erbaut.

■ **Křížová cesta** - výstavba probíhala v letech 1738-56, kdy byla vysvěcena. Součástí je dvanáct zastavení, kaple Poslední večeře Páně, Žalář Krista, kaple Bičování, Kalvárie a Getsemanská zahrada. V areálu Křížové cesty dále najdeme pomník padlým a nezvěstným z 1. a 2. světové války, památníček Fridrichu Schillerovi a také tři stromové aleje. Celková rekonstrukce areálu probíhala v letech 1998-2005. Znovuvysvěcení proběhlo 10. 9. 2005. **Kreuzweg** - der Bau ist in den Jahren 1738-1756 verlaufen, danach wurde er eingeweiht. Der Weg führt zur Kapelle, den Ölberg, Denkmal der gefallenen und vermißten aus dem 1. und 2. Weltkrieg, zum kleinen Denkmal an Friedrich Schiller und auch durch die drei Aleen. **Lesnická škola** - výrazná budova lesnické školy, původně tkalcovské školy založené roku 1884. **Forstschule** - ein ausdrucksvolles Gebäude der Forstschule, der ursprünglichen Weberschule, gegründet im Jahr 1884.